

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΙΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΔΟΛ

Η ναυαρχίδα της ενημέρωσης με απλοϊκή κυνικότητα μέσω της από 25/11/2011 ανακοίνωσης της διοίκησης του ΔΟΛ, επιχειρεί μια ανορθολογική και κατά βάση ανήθικη εξίσωση **μηδενικού αποτελέσματος**, σε μια ισορροπία τρόμου που ταυτοποιεί ανομοιογενή στοιχεία- λειτουργικού κόστους από τη μία και την ανθρώπινη επιβίωση και αξιοπρέπεια από την άλλη.

Σε υλοποίηση της από 5ετίας οικονομοτεχνικής ανάλυσης – μελέτης της αμερικάνικης πολυεθνικής εταιρείας «MACKENZIE INVESTMENTS» που εκτός της περιγραφής και αποτίμησης του συνδικαλιστικού «κινδύνου» ως προς την εφαρμογή του έργου, μεταξύ άλλων εστίαζε και στην μείωση της τάξης του 50% του ανθρώπινου δυναμικού.

Για να μην εφευρίσκουν κάποιοι το άλλοθι της κρίσης.

Πόσα εκατομμύρια ευρώ εκταμιεύτηκαν γι αυτή την μελέτη;

Ποιος ήταν ο εισηγητής της πρόσκλησης της ως άνω πολυεθνικής;

Πόσα golden boys και girls προσλήφθηκαν όχι για την ανάπτυξη της εταιρικής διοίκησης αλλά για τη «μαύρη» και άχαρη δουλειά;

Γιατί κάποιοι επέλεξαν όπως φαίνεται να δημιουργήσουν «τεχνητά» οικονομικά αδιέξοδα με την απομείωση της εταιρικής αξίας;

Και έρχεται η διοίκηση του ΔΟΛ σήμερα, με περισσό θράσος έναντι των εργαζομένων να ανακοινώνει ότι «...θα αρχίσουμε εκδοτικές μεταβολές για να έχουμε οικονομία στο χαρτί και στις εκτυπώσεις, για να απαλλαγούμε από το υπερβολικό κόστος των - δώρων-...».

Κοινή είναι η πεποίθηση των εργαζομένων στο ΔΟΛ ότι:

μία περικοπή των αποδοχών αλλά και των λοιπών παροχών της τάξης του 40% και μόνο των πολυάριθμων στελεχών της εταιρείας (που επίσημα δηλώνεται στο ΧΑΑ), των διαφόρων «μεγαλοσυνεργατών», τη δραστική περικοπή διακίνησης κεφαλαίων σε διάφορα ευαγή πολιτιστικά και άλλα ιδρύματα, είναι ικανή να καλύψει το μεγαλύτερο μέρος του προσδοκώμενου από την εταιρεία ποσού εξοικονόμησης, σε συνδυασμό με πακέτο εκσυγχρονιστικών διοικητικών δομών (που θα δικαιολογεί και στο ελάχιστο την αμοιβή των μεγαλοστελεχών της εταιρείας).

Απορίας άξιο είναι:

Γιατί όλο αυτό το διάστημα «συντηρούνται» μεγαλοσυνταξιούχοι, προσλαμβάνονται νέα μεγαλοστελέχη - μάνατζερ βλ. Εμπορική Διεύθυνση.

Πρόσληψη διευθυντή για την ελεύθερη αγορά αλλά και εμπορικού διευθυντή ο οποίος χαρακτηριστικά δήλωσε ότι είναι «άσχετος» με το αντικείμενο αφού δραστηριοποιόταν σε άλλου είδους επιχειρηματικές δραστηριότητες πχ. εταιρείες καζίνο.

Προσλαμβάνονταν μεγαλοστελέχη, που δήθεν θα υλοποιούσαν εκδοτικές δραστηριότητες στο χώρο του περιοδικού τύπου, και πληρώνονταν από την εταιρεία επί ένα χρόνο, πριν τελικά αποπεμφθούν, χωρίς να επιτελέσουν κανένα τουλάχιστον εμφανές έργο.

Σε ποιες «υπόγειες» διαδρομές και «πελατειακές» σχέσεις εξανεμίστηκε το προβλεπόμενο από το νόμο ποσό επιμόρφωσης του ανθρώπινου δυναμικού της εταιρείας;

Γεγονός που απαντάει στο ποιοι δεν ήθελαν την επιμόρφωση.

Ποιά είναι η αιτιολόγηση της αναγκαιότητας, ακόμη και σήμερα, να απαιτούνται υπερωριακή απασχόληση και καταβολή λοιπών αποδοχών σε διάφορους επιχειρησιακούς τομείς;

Ίσως απαιτούνται και νέες προσλήψεις.

Βέβαια, ίσως ακουστεί τετριμμένο το ερώτημα:

που επενδύθηκαν τα εκατομμύρια που αντλήθηκαν από το ΧΑΑ την προηγούμενη περίοδο;

Ερώτηση και απάντηση που αφορά την πολιτεία και τα συντεταγμένα θεσμικά ελεγκτικά της όργανα.

Με την ανακοίνωσή της, η διοίκηση της εταιρείας «δεσμεύεται» ότι με την οριζόντια μείωση των αποδοχών των εργαζομένων, εκτός των άλλων, ότι δεν θα προβεί σε «μαζικές» απολύσεις.

Με τη διαφορά όμως ότι τα γεγονότα τους διαψεύδουν όταν:

Τρία χρόνια τώρα, σταδιακά και μεθοδευμένα, η διοίκηση του ΔΟΑ μη τηρώντας καμία της υπόσχεση, άφησε τους «οικονομικούς της γενίτσαρους» με διατεταγμένη υπηρεσία να μακελέψουν το 40% του ανθρώπινου δυναμικού στη συντριπτική πλειοψηφία τους, διοικητικών υπαλλήλων, κλητήρων, καθαριστριών κλπ.

Ανθρωποθυσία που εκτός των άλλων, στερείται σοβαρής οικονομικής ανάλυσης, χρήσιμης όμως στο να αναδείξει και τα περιβόητα «κοινωνικά κριτήρια» έτσι όπως τα αντιλαμβάνονται οι εκάστοτε «οικονομικοί εκτελεστές» του πρότζεκτ.

Με συνοπτικές διαδικασίες «αποτεφρώθηκαν» κατά βάση χαμηλόμισθοι, άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, άρρωστοι κλπ.

Λοιθωρήθηκαν και εξυβρίστηκαν συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι των εργαζομένων, με κορύφωση την απόλυση του προέδρου της ΕΠΠΗΤ συναδέλφου Χ.Μαϊδη.

Διώχθηκε ανηλεώς η όποια συνδικαλιστική δραστηριότητα που ήταν αντίθετη με αυτές τις προοπτικές και πολιτικές βίαιης ισοπέδωσης του εργατικού κόστους.

Επιχειρήθηκε και επιχειρείται η συνδικαλιστική και επαγγελματική εξόντωση όσων ακόμη αντιστέκονται μέσα από ιδιόμορφες συνθήκες «ψυγείου» επιπέδου και αντίληψης «λευκών κελιών».

ΟΧΙ Κε Ψυχάρη, οι εργαζόμενοι-ες στο ΔΟΑ, δεν είναι αναλώσιμο υλικό, δεν είναι επαίτες, και πρέπει να ντρέπεστε για την ανήθικη πρόταση (όπως και ο ίδιος τη χαρακτηρίσατε σε αρθρογραφία σας στο ΒΗΜΑ της Κυριακής) που αφορά την οριζόντια μείωση των αποδοχών τους.

Με απλά λόγια: **να ζητάτε μέσω «εσωτερικού» δανεισμού από τους εργαζόμενους στην εταιρεία, να χρηματοδοτήσουν την βιωσιμότητα και τη λειτουργία της.**

Να χρηματοδοτήσουν σε μία ενδεχομένως μακιαβελική εκδοχή ακόμα και το πρόγραμμα των επόμενων προαποφασισμένων απολύσεών τους.!

Επιστολές και κοινοποιήσεις που δεν έχουν ούτε καν την ειλικρίνεια των πιο απλών και αυτονόητων επιχειρηματικών δεσμεύσεων ότι:

Α) Για 2 χρόνια που θα επιβληθεί αυτή η συνθήκη δεν θα απολυθούν....οι «δανειστές» με συγκεκριμένες ρήτρες και δεσμεύσεις π.χ. καταβολής 10πλάσιας αποζημίωσης, και ο μισθός αποζημίωσης θα είναι τουλάχιστον ο καταβαλλόμενος πριν των περικοπών.

Β) Στη διετία αυτή θα ισχύσουν κατά τα λοιπά όλοι ανεξαρτήτως οι όροι που προβλέπονται από την τελευταία Συλλογική Σύμβαση Εργασίας/2008 – συμπεριλαμβανομένης και της ιδιωτικής συμφωνίας, που εμπεριέχει ένα μεγάλο μέρος ρυθμιστικών θεσμικών μας θεμάτων Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Η υπογραφή των ατομικών συμβάσεων, δεν παύει να είναι όπως αποδεικνύεται, ένας «αυτοχειρισμός» που υπονομεύει και καταργεί Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, αποδομεί και καταργεί το σύνολο των θεσμικών μας κατακτήσεων (βλ. επιδόματα, άδειες, οικογενειακά επιδόματα, τριετίες, αποζημιώσεις, κλπ.).

Δεν υπάρχει καμία μέχρι στιγμής αξιόπιστη δέσμευση από τη διοίκηση της εταιρείας ότι τα 2 χρόνια αυτά δεν θα υπάρξουν και άλλες απολύσεις και άλλες μειώσεις.

Εσείς τους πιστεύετε;

Εμείς ΟΧΙ.

Δεν έχουμε ψευδαισθήσεις.

Ο συλλογικός αγώνας διάρκειας μπορεί να υπερνικήσει τον ατομικό μας φόβο και τις συνέπειες του απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και τους εκβιασμούς.

Τα σωματεία του κλάδου πρέπει επιτέλους να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να μπουκ μπροστά σε αυτό τον αγώνα.

Μην αναζητήσουν για άλλη μια φορά άλλοθι σε εξιδανικευμένες ατομικές επιλογές ή σε ατομικές «συναινέσεις» αφού έτσι κι αλλιώς η «διαπραγμάτευση» γίνεται με το όπλο στο κρόταφο.

Ενάντια στο «ρεαλισμό» των συμβιβασμένων δεν έχουμε πολλά περιθώρια.

Ο συλλογικός μας αγώνας είναι μονόδρομος και θα συνεχιστεί με όλα τα μέσα.

Εργασιακή Επιτροπή του ΔΟΛ

28 Νοεμβρίου 2011